

CAO News

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Svazek 1, číslo 4

Listopad 1999

Na úvod

THE SAVAGE GOD: A STUDY OF SUICIDE
(DIVOŠSKÝ BŮH: STUDIE SEBEVRAŽDY)

A. Alvarez

Čím je situace nepravděpodobnější a čím větší nároky jsou na horolezce kladeny, tím sladší jsou pocity, jež se dostávají po uvolnění napětí. Možnost nebezpečí zvyšuje jeho uvědomění a sebekontrolu. Pravděpodobně je to princip, který platí pro všechny nebezpečné sporty. Vědomě při nich zvyšujete své úsilí a koncentraci, abyste očistili svou mysl od všedních záležitostí. Jedná se o zmenšený model života, avšak s jedním závažným rozdílem. Na rozdíl od běžného života, kdy lze chyby obvykle napravit a s ohrožením se nějak vyrovnat, jsou vaše jednotlivé kroky, bez ohledu na to, jak krátce trvají, životně důležité...

OBSAH TOHOTO ČÍSLA

- 1 Na úvod - THE SAVAGE GOD: A STUDY OF SUICIDE
- 1 Co nového v oddíle
- 2 Podzimní lezení Bořeň - lezení
- 2 Šušká se...
- 2 Whole Bělá in One Day - lezení
- 3 Rubrika Výročí
- 3 Hřeben Krušných hor - MTB
- 3 Střípky
- 4 Čeká nás...
- 4 Baikování s KUR sportem - MTB
- 4 Závod šplhounů – pozvánka na akci
- 5 Okna vesmíru dokořán
- 5 Tango v Tanečním sále
- 6 CAO News, Info, Upozornění...

Co nového v oddíle

Info z činnosti CAO Děčín

Jiří Chára
CAO Děčín

Trochu nepřehlednou se stává situace, kolem místa konání našich pravidelných schůzek. Veden dobře míněnou snahou usnadnit dostupnost místa schůzí pro všechny jsem v říjnu přesunul schůze z restaurace Za větrem do restaurace Klub přátel hor na Teplické ulici. Bohužel se ukázalo, že to sice není špatná hospůdka, ale je naprosto nevhodná pro oddílové schůze. Je zde velice hlučno a extrémně nakouřeno. Navíc je zde málo místa, a tak jsme si vlastně na předminulé schůzi, kdy se nás sešlo až nezvykle mnoho, neměli ani pořádně kam posadit.

Prostě opět jednou vyšel dobře míněný záměr v niveč. Abych situaci nekomplikoval ještě víc, **vracím schůzky počínaje dnem 1. prosince 1999 opět do restaurace Za větrem!** Přes nevýhody o kterých všichni víme, je to pořád asi nejlepší lokál pro naše účely. Pokud jste snad tedy někdo v minulých měsících čekal na schůzku před nesprávnou restaurací, tímto se Vám omlouvám.

Jinak byl říjen a začátek listopadu poměrně bohatý na různé zajímavé akce.

Na oddílových schůzích (kromě anabáze popsané výše) se zejména připravovaly budoucí akce, sešly se nějaké nominace na výkony roku a také se začala připravovat hlavní oddílová expedice na příští rok.

Z lezeckých akcí proběhla Whole Bělá in One Day (vylezení všech věží v oblasti Bělá), IX. ročník Podzimního lezení na Bořni s poměrně vysokou účastí (viz. články na jiném místě), sraz horolezců v Jetřichovicích a mnoho jednodenních akcí.

Na kolech se také přes nepříznivé počasí fest řádilo. Jarda Uher zopakoval a upřesnil trasu Josefovky časovky na 100 km, jela se lehčí vyjížďka po hřebenu Krušných hor (95 km), baikovalo se s KUR sportem a jiné.

Z ostatních akcí bych jmenoval alespoň „Výpravu za Leonidy..“ na Sněžník.

O chystaných podnicích v samotném závěru letošního roku se dočtete dále.

Podzimní lezení Bořeň

IX. ročník

Jiří Chára
CAO Děčín

Je pátek 22. října 1999 osm hodin večer. Sedíme ve čtyřech v prázdné restauraci a na tvářích cítíme vyčítavé pohledy majitele a vrchního. V úterý jsme u nich totiž s Josefem objednali stoly pro 20 lidí, pivo, víno, kořalku a kotlet guláše. Zábava trochu vázla, a tak se raději zvedáme a necháváme v hospodě zapšklé majitele o samotě. U ohně na horolezeckém tábořišti se už zábava rozjíždí jiným tempem...

V dost nejistém počasí se nás letos sešlo celkem devatenáct. (A to nedorazil NIKDO z Tepličáků.) První přijel v pátek Karel Bělina s Michalem Švajglem z Dynama Žežic a hned vyrazili do skal. Uvědomělejší lezci pod vedením Petra Štěpána týrali motorovou pilu na souškách pod jižními srázy Bořně. Jako třetí skupina přijíždíme my – Josef, Uhde a Houba. Pomáháme nosit dříví a pak jdeme také lézt. Protože však čekáme další nápor lezení chtivých osob, přesouvá se čtyřčlenný uvítací výbor do Chaty Bořeň. Jak to dopadlo víme.

Sobota se přihlásila nutkáním na malou a žízni. Vstáváme ještě za tmy a nedočkavě se přesunujeme na Sever. Po vylezení několika cest pokračujeme směrem na západ. Tady lezeme tradičně na Větrnou (nefouká!), Biskupskou stolicí a Honza Horák s Petrem Štěpánem lezou překrásnou cestu Tango 7 v Tanečním sále.

Přijíždí další kamarádi, dorazili i Pražáci Jan Červenáček Šlechta s Martinou Kočičkou Šlechtovou a spolulezcem.

Večer jdeme napravit reputaci na Chatu Bořeň. Klábosíme nad pivem a knížkou s fotografiemi mrtvých horolezců a jejich utržených údů. Zejména na Zdeňka Vaishara dělá P. Schubert svojí knihou hluboký dojem. Raději mu ji odebírám a vracím Červovi. S kým bych šel zítra lézt?

Když už jsme u té morbidity, vypráví nám Kočička svůj neuvěřitelný příběh a sundává si na chvíli krční krunýř. Při pádu z kola si zlomila páteř, přečkala v sedě transport do nemocnice, „odborníka“ rentgenologa, který ji nutil stát při rentgenování v předklonu, dokud se chudák nesložila,

i operaci. Dneska, po třech měsících, přijela s báglem na zádech na sraz a vesele vzpomínala na svou „veselou příhodu z natáčení“.

Červ, ještě plný dojmů ze své poslední cesty na Východ, přivezl řůru fotografií a zážitků z Pamíru. Vytvořili jim tam dvě „nové“ hory – Pik Červenáček a Pik Alpin IV. Petr Štěpán složil a zazpíval srazovou hymnu, Josef splnil částečně předsevzetí a přednesl část úderné písně, Jarda Uher s Karlem Bělinou vzpomínali na prožité historiky ze skal i hospod, a tak nám nějak ten IX. ročník Podzimního lezení příjemně plynul.

V neděli začíná pršet. Balíme stany, loučíme se s kamarády a rozjíždíme se pomalu ke svým domovům.

IX. ročník je mrtev, ať žije ročník X. !!!

ŠUŠKÁ SE...

- Že prý Šárka přebírá štafetu za Ládu Pitbulla Jirkala.

Whole Bělá in One Day

Reportáž z Outdoor akce HO CAO Děčín.

Jiří Chára
CAO Děčín

Celá Bělá v jediném dni - jinými slovy zdolat vrcholy všech věží v Bělé během jednoho dne. O to šlo v sobotu 30. října 1999 nám čtyřem – Honzovi Horákovi, Petru Štěpánovi, Jardovi Uhrovi a mně.

Těch věží je v Bělé podle průvodce z roku 1980 dvacetšest. Jsou roztroušeny ve dvou sousedních údolích spadajících z Maxiček a stýkajících se v bývalé obci Bělá, dnes části Děčína.

Pozdní termín akce (dříve se do kalendáře nevešla) znamenal jeden velký handicap – krátký den. Proto se scházíme ještě potmě v sedm hodin ráno a hned jdeme na věc. Dopředu jsme si stanovili určitý itinerář, který se ukázal být správný. V podstatě jsme postupovali až na nepatrné odchylky tak, jak jsou věže v průvodci číslovány.

U prvních věží jsme ještě za šera. Už je jasné, že ráno se probouzí do krásného podzimního dne. Na obloze dohasínají nejjasnější hvězdy, obzor se začíná oranžově projasňovat a v údolí pod námi se válí cáry mlhy. První paprsky slunce pak v korunách buků přímo vybuchnou zlatem. A v této atmosféře je slyšet jen cinkot našich karabin a tichý hovor. Prostě humus.

Tři první věže jsou klíčové – jednak na jejich vrcholy vedou pouze těžší cesty (VI), jsou nejdelší a relativně nejhůř odjištěné. Vyhýbáme se stěnám, které jsou i přes den ve stínu, protože ty jsou ještě vlhké.

V 8.30 hod. stoupáme pod nejdlehlější věže oblasti – Opuštěnou a Kata. Následují rychlá sóla a hned doháníme časovou ztrátu z prvních věží. S každým dalším výstupem se z nás stává sebranější tým. Zatímco

jeden jistí spolulezce, další již vyvádí jinou cestu na vedlejší věž. Není potřeba zbytečných slov. Každý ví, co má dělat. Ale nebudu tady prozrazovat celé Know - How. Příští rok bychom z této akce rádi udělali závod mezi HO.

Když přecházíme hřeben do sousedního údolí, už je nám jasné, že to v pohodě stihneme. Dopřáváme si i luxus výstupu na věže, které nejsou na seznamu a zvolňujeme tempo.

Přesně v 16.00 hodin je hotovo. Potřásáme si spokojeně pravicemi a pomalu balíme. Byl to báječný den se všim všudy a už vymýšlíme další podobné akce.

Celkem jsme každý vylezl na 28 věží a potřebovali jsme na to čistých 9 hodin. Nejtěžší cesty byly za VI, nejlehčí byly za I. Celkem jsme dosáhli 85 bodů (součet obtížností u vylezených cest) s průměrem 3,27 na jednu cestu. Účastníkům byl na schůzi CAO slavnostně předán protokol a diplom.

VÝROČÍ

Dne 28. listopadu oslaví své narozeniny vysokohorský lezec a cyklista, tč. tatík

Vladislav Frajbi Freiberg.

Všechno nejlepší, Frajbi!

Hřeben Krušných hor

Podzimní vyjíždka na MTB

Jiří Chára
CAO Děčín

16. října 1999 v 7:56 hod. odjíždíme z hlavního nádraží v Děčíně přes Teplice směrem Litvínov. Jako spoluzavazadla s námi cestují naši baikoví mazlíčci. V Ústí nad Labem marně vyhlížíme Milana Špatenku. Před námi je cesta podzimní přírodou na horských kolech po hřebeni Krušných hor zpět do Děčína.

Startujeme v 9:30 hodin z nádraží v Litvínově a hned začínáme stoupat po novém asfaltovém koberci přes Klíny na Flájskou přehradu. Dvanáct kilometrů stále do kopce. Tomu říkám slušný úvod. Přestože svítí slunce, Jardův teploměr ukazuje pouhé 2 ° C. Kousek za Flájema odbočujeme prvně z asfaltu do terénu a střídavě jím jedeme až na Nové město kde stavíme ve 12:50 u Osecké boudy na doplnění tekutin. Jarda nás však brzy zvedá od teplého topení do studeného nevlídna.

Pod Komáří vízkou se rozdělujeme na dvě skupiny. Výkonnější vede Jarda stále terénem a po lesních

cestách, ta méně výkonná dojíždí do Děčína po prázdných horských asfaltkách.

Za šest hodin jsme najeli 95 kilometrů a spokojeně se rozjeli k domovům. Podzimní projížďky se zúčastnili: Lenka Chárová, Milan Cestr, Jan Horák, Petr Štěpán, Jaroslav Uher, Zdeněk Vaishar a Jiří Chára.

STRÍPKY

LEZECKÉ ZÁVODY V SEBNITZ

LABSKÁ STRÁŇ
20. LISTOPADU 1999

Křest prvním lezeckým závodem na umělé stěně v Sebnitz se v sobotu 20.11.99 má úspěšně za sebou Michaela Andělová z Labské stráně. V dobře obsazeném závodě skončila na šestém místě. Lezecká stěna v Sebnitz je velice pěkná s množstvím rozmanitých cest nejen po klasických umělých chytech ale i po různých hřbetech, spárách a komínech. Ve své kategorii zvítězila s přehledem Lucka Hrozová. Oběma gratulujeme.

-jch-

PŘÍBĚH SE ŠTASTNÝM KONCEM

DĚČÍN
26. ŘÍJNA 1999

Protože mě už nebavilo jezdit v autě bez rádia, koupil jsem si vůz s rádiem a přehrávačem. Zaparkoval jsem před domem a šel klidně spát. Ráno jsem měl dvě auta bez rádia. Z toho nového čouhaly už jenom dráty. Jel jsem tedy odevzdaně k policajtům a tady mě čekal šok. Oni ty chmatáky chytili přímo při činu a rádio mi zachránili. Tímto jim patří můj dík. A řekli mi i jména zlodějů – **Ladislav Jašek** a **Petr Krejčí** z Ústí nad Labem. Bacha na ně!

-jch-

ŠVÝCAŘI PŘEMĚŘUJÍ MATTERHORN

ŠVÝCARSKO
ŘÍJEN 1999

Nejnámější dominantu Švýcarska – alpský štít Matterhorn – začali v září přeměřovat geologové. Chtějí si tak konečně udělat jasno v různých hodnotách získaných v minulosti. Vrchol nad letoviskem Zermatt se zkoumá nejmodernější laserovou a satelitní technikou. Práce budou trvat několik týdnů. Od roku 1930 evidují Švýcaři imponantní štít s mírou 4477,6 metrů nad mořem. Italové, na jejichž území leží větší část masivu, ale nikoli jeho nejkrásnější a nejnámější díl, v roce 1989 zjistili, že má o metr víc. Švýcarský geolog Martin Vögele rozdíl připisuje tomu, že africký kontinent do určité míry doléhá na Evropu. Hory tak mohou růst až o tři milimetry ročně. (převzato z magazínu OUTDOOR)

-jh,jch-

POSLEDNÍ SLANĚNÍ HK VARNSDORF

JETŘICHOVICE
6. LISTOPADU 1999

V sobotu 6.11. v 9.30 začal tradiční podzimní sraz horolezců v Jetřichovicích - lezci, děti, psi (jeden mi pochcal batoh). Lezení na Kacáku (pro nezavěšené – jedná se o lezeckou dominantu Jetřichovic Kočičí kostel. pozn. redakce), Polední cesta VIIb, Stará cesta VIIb, na Mysliveckou věž cestu Mirka Pořádka VIIIc a jiné.

Počasí vydrželo do půl třetí odpoledne, pak začalo pršet. Nevadí – pokračování v bivaku - oheň, buřty, vyprávění, plánování, prostě pohoda...

V neděli sbírání odpadků ve skalách a cesta domů.

-pš-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ

- **Slavnostní závěrečná schůze CAO Děčín** (1.12. 1999 od 18.00 hod. POZOR!!! Opět v restauraci Za větrem!!!)
- **Nejvíce akcí se tentokrát sešlo na víkend od 3.12. – 5.12.1999:**
- **Poslední slanění HO LOKO Děčín** – 4.12. – 5.12.1999, v bivaku v Pravčickém dolu. Tradiční posezení u táborového ohně, na závěr lezecké sezóny. Pořádá Lokotka Děčín. Spacák s sebou.
- **Ještěd – Varnsdorf** – 4.12.1999. Opravdu tvrdá akce pořádaná H.O. Varnsdorf. Libovolně po svých z Ještědu do Varnsdorfu (50 km). Pouze pro náročné. Info HO Varnsdorf.
- **Výstup na Matterhorn** – ovšem ne na ten Švýcarský, ale pouze na stejnojmennou žulovou věž na Ještědském hřebeni - 4.12.1999. Sraz je v 9.00 hod. u vysílače na vrcholu Ještědu. Kromě Matterhornu vystoupíme i na Breithorn, Dom a další vrcholy pojmenované podle alpských čtyřtisícovek. Info Houba.
- **Mikulášský závod šplhounů** – 5.12.1999, sportovní hala Varnsdorf. Závod ve šplhu po laně. (Viz. pozvánka na jiném místě.)
- **Vánoční Homole** – 24.12.1999 dopoledne, Hřensko. Tradiční procházka tichou přírodou s trochou lezení a zdobením vánočního stromku. Sraz 24.12. ráno v Děčíně, odtud auty na Meznou a pěšky k Homoli. Info Houba.
- **Vánoční Bořeň** 26. prosince 1999. Jubilejní X. ročník (!!). Sraz v 7.00 hod. na hl. nádraží v Děčíně, cesta vlakem do Kyselky, výstup na vrchol Bořně, lezení na Větrnou věž, nebo obojí. Při zpáteční cestě zastávka v restauraci v Bílině Kyselce, posezení s přáteli a předávání případných dárečků pod cestovním vánočním stromkem. Info Houba, Josef.

- **Silvestr 1999/2000** (???)
- **Nový Rok ...** (!!!)

Baikování s KUR sportem

MountainBiking

Petr Štěpán
HO Děčín

Neděle 7.11.1999, půl osmé ráno, Labská stráž. Volám Myšákovi: „Já jsem zaspal dopr...“, „Nevadí, počkáme, přijed.“

Odjíždíme z Benešova do Turnova. Je nás devět a jedna Zděna. Na Labské už prosvítala modrota, dole je ještě mlíko. Před Mimoní bereme stopačku.

Z Turnova vyrážíme už na horských kolech v půl desáté směr Skalák. Jedem svižně a za chvíli jsme na Valdštejně. Pokračujeme na vyhlídku „Kapela“. Podzimní Kapelník trčí do modrého nebe. Podmokelská, Taktovka, Maják. Je krásné počasí. Zámek Hrubá skála a už jedem směr Trosky. Pořád po červené kolem rybníku Nebák, Mladějov, do Prachova. Cestou nacvičujeme techničku – sjezdy, výjezdy, skoky, slalom. V jednu už sedíme v hospodě v Prachovských skalách. Polívka, bramborák, pivo, čaj, řeči prostě pohoda.

Zpátky jedeme přes Rovensko pod Troskami. Kaple s obrácenými zvony, Štěpánovice, Radvanice, Sedmihorky, traverzovkou pod skalami do Turnova.

Je půl páté, najeto 70 km. Na benzínce za Turnovem se cpeme dobrůtkama z listového těsta - šátečky, hřebeny, koláčky přímo z trouby.

Kdo nejel zaváhal.

HOROLEZECKÝ KLUB VARNSDORF

pořádá závod ve šplhu na laně
pro borce všeho druhu i věku

Mikulášský ZÁVOD ŠPLHOUNŮ

Přijedte podpořit náš nultý ročník a ukázat co ve Vás je. O renesanci této původně olympijské disciplíny se pokouší Pražský sokol a tak jsme se rozhodli uspořádat regionální klání také u nás.

Pravidla jsou velmi jednoduchá:

Šplhá se na konopném laně bez přírazu (nohy a zuby se nesmí používat). Startuje se ze sedu a cílem závodu je dostat se na laně co nejvýše, případně dorazit k metě v co nejkratším čase a nespadnout. Meta je ve výšce 8 m pro muže a 4 m pro všechny ostatní.

Místo konání: sportovní hala ve Varnsdorfu

Datum: neděle 5.12.1999

Prezentace: 8:00 – 8:45 hod.

Zahájení závodu: 9:00 hod.

Startovné: 30 Kč dospěláci

15 Kč děti, dorost a důchodci

Pro další informace volejte: 0413 373101

0413 370987

0606 277274

Okna vesmíru dokořán...

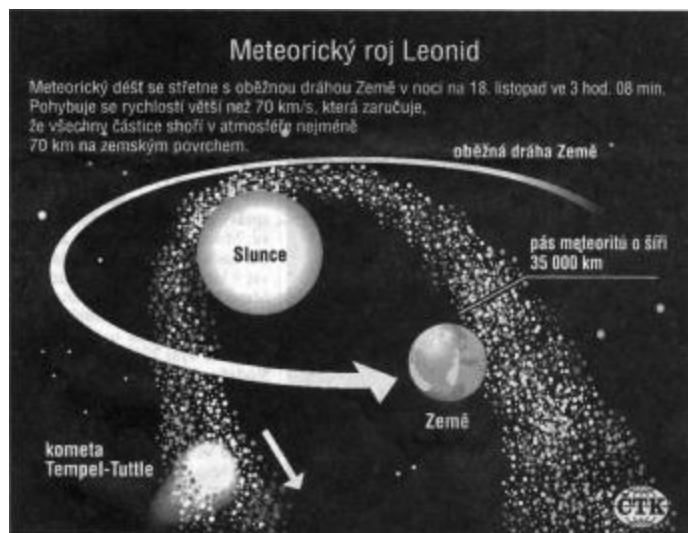
Astronomická expedice jednoho muže

Petr Štěpán
HO Děčín

Astronomové očekávají, že Země v noci na čtvrtek 18.11.99 ve 3:08 hodin se střetne s tak intenzivním meteorologickým rojem Leonid, který dokáže proměnit temnou noc v jasný den. Má to být velkolepý kosmický ohňostroj viditelný pouze jednou za sto let. Údajně druhá nejvýznamnější událost na obloze hned po letošním zatmění Slunce.

Leonidy, které vyvrhla kometa Tempel – Tuttle, dostaly jméno podle souhvězdí Lva, odkud se k Zemi řítí rychlostí větší než sedmdesát kilometrů za vteřinu! Právě tato rychlost zaručuje, že všechny částice shoří v atmosféře nejméně 70 km nad zemským povrchem. Přílba tedy není nutná.

Astronomové doporučují pozorovat Leonidy tam, kde je zaručena co největší tma a čistý vzduch, pokud možno v horách. Nejvyšší hora v okolí Děčína je Vysoký Sněžník 726 m.n.m., tudíž nejlepší místo pro pozorování nebeského úkazu – zatmění Slunce na Matterhornu, Leonidy na Sněžníku...

Navečer je sice zataženo nízkou oblačností a poletuje sníh, přesto jdu do akce – času moc nemám. Čekat dalších sto let je na mě dost dlouhá doba. Balím stan a spacák. Na Sněžníku ve vsi parkuji auto naproti policajtům. Dva kiláčky svižné chůze a jsem pod rozhlednou. Je půlnoc, stále zataženo, poletuje sníh a teplota je -3°C .

Budík zvoní ve 2:45 hod. Vylézám ze stanu a nade mnou je temně modrá obloha. Velký vůz na severovýchodě, Kasiopea, Pegas a Labuť na severozápadě, při severním obzoru je hlava Draka a trochu výš Malý vůz. Hlava Lva na jihovýchodě je vidět jen částečně. Pode mnou kolem dokola mraky.

Krátce po třetí hodině začíná nebeské divadlo. Kosmický ohňostroj se sice nekoná, ale Leonidy sviští po nebi docela slušně. Největší intenzita pádů hvězd nastává od 3:05 do 3:20 hod.

Počkám si ještě na jednu padající hvězdu, abych si mohl dle pověsti něco přát. Chvilku ještě stepuji před stanem a v půl čtvrté zalézám opět do spacáku.

Ráno svítí slunce. Je krásný výhled na Labské pískovce, kam chodíme v létě lézt, na Lužické hory, kde jezdíme na podzim na kole, na České středohoří s vrcholem Bořně, kam chodíme lézt v zimě.

Balím stan a expedice jednoho muže končí...

Tango v Tanečním sále...

Reportáž z natáčení krátkého lezeckého filmu

Jiří Chára
CAO Děčín

Ta cesta zaujme každého, kdo do sektoru s poetickým názvem Taneční sál na Bořeni vstoupí. Jednak svou logickou linií, jednak svou délkou. Jmenuje se Tango a její obtížnost je 7 UIAA. Na posledním srazu ji lezl Honza Horák s Petrem Štěpánem. Přímo naproti je masiv Biskupské stolice. Hned mi bylo jasné, že by odtud mohly být krásné záběry...

13. listopadu jsem na Bořeň jel opět. Tentokrát s Pavlem Pavoukem Černým a Honzou Horáčkem Horáčkem. Nádobíčko na filmování jsem táhl s sebou.

Na rozlezení vyvádí Honza cestu Baletka. Pavouk si stahuje lano, aby nepřekročil hranici desítek cest, vylezených na druhém konci špagátu a také Baletku vybíhá. Já už druhým koncem lanem nepohrdnu. Vláčím vzhůru kromě sebe ještě teplé oblečení, foťák a kameru. U posledního nýtu si budu pozici pro filmování. Cestu mám před sebou jak na dlani, bohužel počasí je na draka. Hustá nízká oblačnost a celou dobu hustě mží. Když začíná dole pode mnou Pavouk zdolávat úvodní metry cesty, není téměř vidět a kamera se rozostřuje. Jen chvílemi nepatrné závany větru trhají cáry mlhy. Víc než v Českém středohoří si připadáme jako v Patagonii.

Pavouk však rychle stoupá vzhůru a brzy se dostává do klíčového místa cesty. Police, kterou je třeba protlačit až k pasu, je mokrá a navíc pokrytá listím. Pavouk ho sfoukává a několikrát se zkusí zdvihnout. Pak jde do toho. V polovině dynamického pohybu mu však sjíždí levá ruka z oslizlé police a Pavouk letí dolů. Naštěstí spodní nýt drží. Druhý pokus vyšel již bez problémů. Trochu mrzí, že pokus o OS styl nevyšel ale v tomto moku je cesta nejméně o jeden stupeň těžší! Kromě mokra nejvíc vadí zima. V horní plotně jsou chyty drobné a ruce nepříjemně mrznou. Přesto jde Pavouk téměř okamžitě na další pokus o RP přelez (PP).

Přesouvám se do jiné pozice. Nyní jsem přímo u nejtěžších partií. Už v hledáčku je vidět, že záběry budou tentokrát hodně akční. Pavouk bez problémů stoupá těsně kolem hledáčku běžící kamery na pozadí bílé mlhy vzhůru.

Za pár okamžiků vypínám spokojeně kameru a oba slaňujeme dolů. Zatímco lezeme další cesty, už nedočkavě přemýšlím, jak asi film vyjde a jakou hudbu použít pro jeho podmalování...

Druhý den lije – to je přímo ideální počasí pro stříh. Pár hodin práce v improvizovaném domácím „studiu“ a další přírůstek do oddílové filmotéky je na světě...

CAO News

Časopis horolezeckého oddílu CAO Děčín

Zdá se, že náš oddílový časopis začíná inspirovat. O vydávání podobného plátku, začal uvažovat i Červ, který před nedávnem popíchl členskou základnu HO Alpin IV Praha svým „Slovem předsedy“ a který sympaticky a rozumně usiluje o neformální prestiž svého oddílu i na veřejnosti ...

Co v současné době nejvíce vázne je bohužel spolupráce s částí CAO, zaměřenou více na cyklistiku. Upekli si několik akcí na vlastním písečku, aniž by ostatním dali vědět a na oddílové cyklistické akce naopak nechodí. Což je samozřejmě škoda pro všechny.

Na druhou stranu je potěšitelné, že se v redakci začínají objevovat příspěvky i od členů oddílu, kteří zatím byli líní něco psát a dokonce i od lidí mimo oddíl. Že časopis „roste“ je vidět i z prostého porovnání objemu textových souborů: CAO News 1 – 56,0 kB, CAO News 2 – 1,20 MB, CAO News 3 – 2,21 MB a CAO News 4 už přes 9 MB!

Do budoucna chystáme rozšíření (lépe řečeno vytvoření) redakční rady, které by mělo pozvednout zejména obsahovou náplň časopisu.

Rozšíření by měly doznat i rubriky chystaných akcí (zkvalitnění informací, kontaktů, včasnější uveřejňování apod.), nově by měla vzniknout rubrika s informacemi o nových cestách v regionu (zřejmě členěná na cesty „pro lidi“ a pro lezeckou špičku), zlepšit by se měly i články o proběhlých akcích a informace z činnosti oddílu (oddílů), pokusíme se sehnat dobrovolníka na korektury atd.

A třeba Ježíšek taky přinese nějaké vylepšení hard i soft ware a pak by se mohly začít objevovat i fotografie a časopis na internetu.

Prostě plánů je dost a každý, kdo chce přiložit ruku k dílu, je opravdu vítán...

INFO

LEZECKÉ STĚNY DĚČÍNSKA

Lezecká stěna Nebočady

Po delší odmlce byla znovu **otevřena lezecká stěna v Nebočadech**. K dispozici jsou dvě lezecké místnosti a bar s občerstvením. Není potřeba lano – leze se nad žíněnkami. Stěny jsou nízké s velkým množstvím chytů, větší část tvoří převisy, cesty všech obtížností. Nechybí hrazda a jiné mučící nástroje. Vstupné je 30 Kč.

Provozní doba:

PO	18:00 – 21:00 hod.
ÚT	18:00 – 21:00 hod.
ST	18:00 – 21:00 hod.

V ostatní dny po telefonické domluvě.

POZOR: V PŘÍPADĚ NEPŘÍZIVÉHO POČASÍ A V ZIMNÍM OBDOBÍ JSOU PRAVIDELNĚ TRÉNINKOVÉ ÚTERKY CAO DĚČÍN PŘESUNUTY DO NEBOČAD OD 18:00 HOD. SRAZ ZÁJEMCŮ JE PŘÍMO V OBJEKTU LEZECKÉ STĚNY!!!

Lezecká stěna Bělá

Stále funguje cvičná stěna v Bělé (restaurace Beseda). Stěna je vyšší, osazená jisticími body, nutné je lano a expresky. Spíše těžší cesty. Vstupné je 30 Kč na 1,5 hodiny.

Provozní doba:

Kromě STŘEDY od 16:30 hod.

Lezecká stěna v Chřibské

Dle neověřené informace byla tato pěkná stěna bohužel **ZRUŠENA**.

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

OD PROSINCE SE VRACÍ MÍSTO KONÁNÍ ODDÍLOVÝCH SCHŮZEK CAO DĚČÍN

Z RESTAURACE KLUB PŘÁTEL HOR

DO RESTAURACE **Z A VĚTREM!**

NEJBLIŽŠÍ NÁS ČEKÁ VE STŘEDU 1. PROSINCE 1999. ZAČÁTEK SCHŮZÍ ZŮSTÁVÁ NEZMĚNĚN – OD 18:00 HOD.

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!